

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 113. Bulla Alexandri VIII. Pontificis adversus Clerum Gallicanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

§. CXIII.

Sæc. XVII.
A. C. 1640.*Bulla Alexandri VIII. Pontificis ad-
versus Clerum Gallicanum.*

Currentis sæculi anno nonagesimo primo Alexander VIII. Pontifex Maximus, cum Cleri Gallicani acta tam in Regalium caussa, quam in Parisini Conventus declaratione revocari desperaret, Bullam jam anno priori conceptam, subscriptamque promulgare statuit: Igitur, quamvis ultimo ac lethali morbo decumberet, biduo tamen ante obitum suum seu die trigesima Januarii Cardinales convocat, ac sermone habito de præsentis rerum statu eisdem declarat, quod quidem cum Gallis citra Sedis Apostolicæ detrimentum transigere, pacemque revocare conatus, Furbinum Purpura decorarit, pluraque alia in Regis favorem præstiterit: spe autem sua frustratus, ut morti proximus suæ satisfaceret conscientiæ, omnia Cleri Gallicani decreta rejicere ac damnare, obstrictus sit: In hujus rei fidem duos Protonotarios & Abbates adesse iussit, coram quibus testabatur, nunquam se quicquam in Sedis Romanæ præjudicium decrevisse, semperque Regalium usurpationem & Cleri Gallicani decreta

Z z 2

repro-

Sæc. XVII. reprobasse, nunc vero palam declarare,
 A. C. 1690. quod Rex Regalia ab anno hujus sæculi
 octogesimo in Regno suo, aliisque ditionibus recens adjectis exacta revocare teneatur, ac illum contentum esse oportuisset, eadem accipere in Provinciis atque Episcopatibus illis, quos Lugdunense Concilium ejus Prædecessoribus adjudicaverat. His dictis Alexander Papa scriptum diploma Cardinali Albano publice prælegendum, promulgandumque commisit: Erat autem illius tenor sequens:

„Alexander Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam: Quandoquidem inter cumulas Pastoralis Officii nostri curas, nunquam non summo studio contendimus, ut quævis, & universalis Ecclesie, & particularium cætuum, ædium item Sacrarum, & Personarum Clericalium, jura, privilegiaque facta testata conservari queant; inde merito etiam ea, quæ a Venerabilibus nostris Fratribus Archiepiscopis, ac Episcopis, ut & ab aliis pluribus ex Ordine Sacro Gallicano, in Comitibus Regni antenovennum habitis, adversus jura Ecclesiarum Nationalium, ipsius quoque Sedis Apostolicæ Authoritatem, peracta sunt, intimius ad animum revocavimus nostrum, eo magis, quod
 „illi

„illi latam in extensionem Regaliæ ad Sæc. XVII.
 „omnes Ecclesias Gallicanas consen- A. C. 1690.
 „tire; allegatam insuper declaratio-
 „nem suam publicæ luci committere,
 „& cum omnibus infecutis ad hunc
 „usque diem palliare dicamus, an
 „propugnare, sustinuerint, nihili, aut
 „parvi certe pensis quibuscunque ad-
 „monitionibus (ut a male cæptis, ac
 „injuste probatis desistere velint) ite-
 „rum iterumque frustra repetitis. Quin
 „imo Pontificiæ Sedis, ac universalis
 „Ecclesiæ, & cujusvis cætus particu-
 „laris, personæque Clericalis rebus,
 „ut opposita declaratione, & Consti-
 „tutione, quam fieri potest, optime,
 „jam nunc, & in perpetuum consule-
 „retur; tandem post accuratissimam
 „Cardinalium, aliorumque doctissimo-
 „rum Virorum inquisitionem, ex au-
 „thoritate desuper concessa nobis, de-
 „cernere voluimus; idque ad exem-
 „plum Innocentii XI. Prædecessoris no-
 „stri, sanctæ recordationis, qui ad li-
 „teras Cleri Gallicani, die 22. Aprilis
 „Anno 1682. respondens, in forma Bre-
 „vis omnia, quæ in illius comitiis Pa-
 „risinis acta fuerant, rescidit, & cassa-
 „vit, eaque perpetuo irrita declaravit.
 „Per præsentem igitur nostras & nos,
 „quæcunque in famosa illa Francici
 „Cleri congregatione, tum in caussa
 Zz 3 „ex-

Sæc. XVII. „extensionis Regaliæ, tum declaratio-
 A. C. 1600. „nis de potestate & jurisdictione Ec-
 „clesiastica, in status, ac Ordinis Cle-
 „ricalis, Pontificiæque Sedis præjudi-
 „cium facta sunt, & omnia five sæcu-
 „larium voluntate, five Clericalium in-
 „de sequuta, quæque in posterum de
 „istis attentari fortasse continget, ipso
 „jure nulla, invalida, irrita, injusta,
 „damnata, reprobata, inania, viri-
 „bus & effectu vana omnino fuisse,
 „esse, & in perpetuum fore, libero ac
 „proprio motu, declaramus, pro nul-
 „lis etiam ac irritis ab omnibus, nunc
 „& in perpetuum haberi volumus, at-
 „que mandamus; neminemque ad il-
 „lorum observantiam teneri, neque
 „ex illis cuiquam aliquod jus, vel actio-
 „nem, aut titulum coloratum, vel
 „causam præscribendi, licet longissimi
 „temporis possessio subsequatur, acqui-
 „situm fuisse, nec esse, minusve ullo
 „tempore acquiri, & competere posse;
 „imo perinde, acsi non emanassent,
 „pro non exstantibus, & non factis
 „perpetuo haberi debere, decernimus
 „atque jubemus. Et nihilominus ad
 „abundantiorem cautelam, articulos
 „præfatos, aliaque præjudicialia, no-
 „stro motu, scientia, deliberatione, &
 „Pontificiæ potestatis plenitudine, ite-
 „rato penitus damnamus, reprobamus,

„mus, viribus ac effectu vacuumus; Sæc. XVII.
 „& contra illa, deque eorum nullitate A.C. 1690.
 „coram Deo protestamur; inhibentes
 „quascunque adversus hanc Bullam
 „exceptiones, cum primis prætextum
 „sub - & obreptionis, nullitatis, aut
 „invaliditatis; decernentes e contrario,
 „litteras hæc nostras perpetim validas,
 „& efficaces existere, ac fore, suosque
 „plenos, & integros effectus sortiri, &
 „obtinere, sicque per quoscunque Ju-
 „dices ordinarios ac delegatos, ubi-
 „que judicari, ac definiri debere, sub-
 „lata eis, & eorum cuilibet quavis
 „aliter judicandi & interpretandi fa-
 „cultate, & autoritate; ac irritum,
 „& inane esse, si secus super his a quo-
 „cunque quavis autoritate scienter,
 „vel ignoranter contigerit attentari;
 „nec in contrarium ulla Conciliorum
 „decreta, sive a nonnullis allegata,
 „sive in posterum alleganda, quicquam
 „valitura, uti nec alia Imperatorum,
 „Principum, sapientum scita, consue-
 „tudines, jura, Constitutiones, privi-
 „legia, literæ, indulta, quocunque
 „veniant nomine; iis enim omnibus,
 „& singulis nostro diplomate deroga-
 „tum volumus effectum omnem, quin
 „imo publice derogamus, unico hoc
 „addito: ut præsentium transumptis
 „etiam impressis, manu Notarii publici
 Z z 4 „sub-

Sæc. XVII. „subscriptis, & Sigillo alicujus perso-
 A. C. 1690. „næ in dignitate Ecclesiastica confi-
 „tutæ munitis, eadem fides prorsus
 „adhibeatur, quæ ipsis Originalibus
 „literis adhiberetur, si essent exhi-
 „bitæ, vel ostensæ.”

Recitata hac Bulla Pontifex ea-
 dem adhuc die illam consueta in locis
 affigi jussit. Haud diu Ludovicum Re-
 gem, quæ a moribundo Papa Romæ
 gesta fuissent, latere poterant, hoc
 tamen diploma, utpote adhuc incogni-
 tum, nec omni consueta solemnitate
 promulgatum silentio prorsus transmit-
 tendum censuit, spe fretus, fore, ut
 a Purpuratorum Collegio mitioris a-
 nimi Pontifex eligeretur, qui prudentia
 sua repararet, quicquid a duobus
 Prædecessoribus perperam gestum fuisset:
 Verum Parisiense Parlamentum
 non ea utebatur moderatione, sed de
 nova Papam vexandi occasione tripudians,
 Regi declarabat, haud igno-
 tam dici posse Bullam, quæ Romæ in
 publicis viis, præsentem ipso Regio Ora-
 tore, & Cardinalibus promulgata esset.
 His igitur permotus Rex Parlamento
 injunxit, ut in pleno confesso ab hac
 Pontificis Bulla provocaretur, facta-
 que appellatio Senatus tabulis infere-
 retur.